

naturligvis. Der er også adskillige kommuner, der lever flot op til den informationsforpligtelse. Der er også kommuner, der lever mindre flot op til den. De, der lever mindre flot op til den, må efter vores opfattelse have et problem med deres vælgere, men ikke med lovgivningsmagten. Altså, hvis der ikke er tilstrækkelig information i den enkelte kommune, så må det være en sag mellem borgerne og borgernes egen kommunalbestyrelse og ikke et lovgivningsanliggende.

Det samme gælder det, som man nu har fået nogle minutter til at gå med: diskussionen om ligestillingen. Jeg er enig i at anbefale, at henstilles til at arbejde for, at der overalt i kommunerne leves op til de generelle ligestillingskrav, som stilles af lovgivningsmagten, selvfølgelig. Fru Anne Baastrup har fuldstændig ret i, at også i den regering, som jeg var medlem af, var der en anbefaling i retning af handlingsplaner, en anbefaling i retning af, at man gjorde mere for ligestillingen, men der var ikke noget lovgivningsmæssigt krav. Nu skal vi altså hvert andet år have en redegørelse til borgerne om, hvordan det går med ligestillingen, og det er en holde i hånden-mentalitet.

Med hensyn til kommunalbestyrelsernes udvidede adgang til at udpege medlemmer til bestyrelser tror vi ærlig talt ikke, det er noget særlig stort problem; det vil vi såmænd ikke gøre store ophævelser over. Jeg har forstået på ministeren og på bemærkningerne, at det siger sig selv – men alligevel vil jeg gerne understrege det – at man naturligvis ikke kan udpege medlemmer til bestyrelser i foreninger og fonde, sammenslutninger m.v., hvis det ikke fremgår af disse foreningers vedtægter.

Vederlagsprincippet er vi enige i. Vi vil gerne diskutere satsen, og det kommer vi nok også til under udvalgsarbejdet. Vores afgørende indvending ligger i spørgsmålet om retten til fravær. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg ikke rigtig kan forstå – heller ikke efter at have hørt den socialdemokratiske ordfører – at en socialdemokratisk indenrigsminister og et Socialdemokrati med den respekt, man har for det frie aftalesystem og for aftalemetoderne mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, kan sige: Nu lovgiver vi og siger, at uden at der er tale om så meget som en forudgående planlægning, får kommunalbestyrelsesmedlemmerne uden videre ret til frihed.

Men jeg skal gerne strække mig så langt, at jeg siger, der er et problem her. Vi kan godt se, at der er en forskelsbehandling på offentligt

ansatte og privat ansatte, men vi mener ikke, det er heldigt at løse det uden om arbejdsgivernes og arbejdstagernes fælles aftalemønster.

Kort sagt og samlet: Vi har det med lovforslaget på den måde, at udvalgsarbejdet vil være afgørende for, om vi kan få det hele afsluttet på en sådan måde, at Det Konservative Folkeparti kan stemme for, men vi har viljen til sammen med ministeren at nå et resultat.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil sige til hr. Torben Rechendorff – specielt om det, han nævnte om arbejdsmarkedets parter – at jeg har deltaget i det udvalgsarbejde og selv været fortaler for, at det var arbejdsmarkedets parter, der skulle løse de her problemer. Men jeg vil godt uden at røbe store hemmeligheder om, hvad der foregik under udvalgsarbejdet, sige, at Dansk Arbejdsgiverforening var totalt afvisende over for den tanke, som man på mange måder prøvede at føre igennem. Men jeg ville blive glad, hvis man kunne finde en model, der lagde det her ud til parterne, for det er et helt naturligt opgaveområde for dem.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Der er ingen, der her beskæftiger sig med problematikken om, hvorvidt vi nu her på Christiansborg skal holde kommunerne i hånden, om vi nu gør det for meget osv., og om ikke forslaget her er et udtryk for, at vi nu vil holde endnu mere i hånden. Det mener jeg i øvrigt ikke det er. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Rechendorff: Hvis vi nu tager informationsforpligtelsen, hvor vi siger, at kommunerne skal informere, men ikke siger noget om hvordan, er det så ikke et udtryk for frihed?

Kommunerne skal forholde sig til ligestilling. Vi siger reelt ikke noget om hvorfor og hvordan. Er det ikke et udtryk for frihed? Vi siger, at kommunerne skal lave mødeplanlægning. Det gælder både for frekvens og tid. Vi siger ikke præcis noget om hvordan. Er det ikke et udtryk for frihed? Vi fastsætter nogle grundregler, for så vidt angår vederlæggelse. Der lægges op til, at man selv skal træffe nogle beslutninger også her. Er det ikke et udtryk for frihed? Præcis det samme gør sig gældende vedrørende udpegning af bestyrelsesmedlemmer. Vi siger, at kommunerne kan. Det er op til dem selv. Det ser jeg også som et udtryk for frihed.

Så er jeg da glædeligt overrasket over, at hr. Rechendorff kan se, at der altså er problemer